

TIENG-DAN

LA VOIX DU PEUPLE
Mỗi tuần xuất bản hai kỳ thứ tư và thứ bảy

GIÁ BÀN	
DONG PHAP	NGOAI QUOC
Một năm 5500	8 \$ 00
Quý tháng 2.50	3. 00
Tháng 1. 00	2. 00

Ngôn luận được tự do thì không khi nào có sự sai-lầm, sự quá - đoán, sự hồ nghi trong bước tiến hành của loài-người.
(Victor Hugo)

HỘI BẢO-HỘ NHÂN-QUYỀN VỚI LUẬT NGÔN-LUẬN Ở ĐÔNG-DƯƠNG

Trong bài "Quyền ngôn luận ở xứ ta" đăng trong số báo 42, kỳ-giá đã nói vì lẽ gì mà hai đạo sắc-lệnh của Léon Perrier ký ngày 4 tháng 10 năm 1927 về hình luật và luật ngôn-luận ở Đông-dương, đối với hiện tình ở nước ta cũng không có ảnh hưởng gì. Đáng lẽ không nhắc lại làm gì thêm buồn tai độc giả; song trong số báo 55 lại có đăng hai bức thư của hội Bảo-hộ Nhân-quyền gửi cho Bộ-trưởng Thuộc-địa Leon Perrier để phân-đối hai đạo sắc-lệnh ấy, ta cũng nên nhắc đến mà xem việc can thiệp của hội Nhân-quyền kết-cục thế nào, và xét nghiệm cái thái-độ của Bộ-trưởng Thuộc-địa ra làm sao, xin độc-giả cũng đừng lo lắng mà nghe lại cái câu chuyện "ngôn-luận" này.

Hội Bảo-hộ Nhân-quyền ngày 17 tháng 11 năm ngoài đã gửi cho Bộ-trưởng Leon Perrier hai cái thư phân-đối nhắc trên kia và yêu-cầu Bộ-trưởng phải thu-tiêu hai sắc lệnh ấy. Ngày 7 tháng 12, trong bản lý-viên Thuộc-địa của hội lại xét đến chuyện ấy, mà đặt hai cái quyết-định để phân-đối. Cái nghị-an thứ nhất nói rằng: điều da-bồ vào điều 91 hình-luật, ý-nghĩa mô-hô, chánh-phủ có thể nhận đó mà vận tất cả những việc gì không a-dua với chủ-nghĩa đế-quốc của mình, mà cho làm phạm-luật; cái sắc-lệnh ấy chính cũng gồm ở trong các phương sách thi hành ở các xứ thuộc-địa và bảo-hộ đã mấy lâu nay, một ngày một nặng, vậy ủy-hội nhất thiết yêu cầu phải thu-tiêu ngay, chứ để một điều bất-bình và bất-hợp-thời như vậy, thì chống hẳn với cái chánh-sách "hợp-tác" của chánh-phủ thường vận khoa-khoang. Bản nghị-an thứ hai thì nói rằng đạo sắc-lệnh về mặt ngôn-luận làm cho cái trách-nhiệm hình-sự của chủ-nhiệm và quản-ly các báo-chi thêm nặng nề, phân, lại đặt thêm những phạm-diện như "nói động đến Toàn-quyền", hoặc "ký-thuyết sai lầm", thực là quyền tự-do ngôn luận không còn một chút gì nữa, cho nên ủy-hội cũng quyết định phân-kháng.

Xem như vậy thì hội Bảo-hộ Nhân-quyền cũng không tâm về hai cái "chữ ký" của Bộ-trưởng Thuộc-địa này.

Ta hãy xem Bộ-trưởng đối phó thế nào:

Ngày 13 tháng 12, quan Bộ-trưởng gửi đáp-từ cho hội Nhân-quyền đại khái nói rằng: quan Toàn-quyền Đông-dương sở dĩ yêu cầu Bộ sửa điều 91 hình-luật lại, là muốn trừ bỏ cái điều xử-đoán bất-bình-dẳng, theo người bị cáo thuộc về Pháp tịch hay là Nam tịch. Vậy nói rằng điều ấy làm trở ngại cho chánh-sách "hợp-tác" thì thực không có cái gì trở ngại. Như thế thì Bộ-trưởng không thể thu-tiêu đạo sắc-lệnh ấy được.

Đó là lời trả lời về đạo sắc-lệnh về hình luật, còn đạo thứ nhì về luật ngôn-luận, thì chưa thấy nói gì, nhưng ta cũng có thể chắc trước rằng rồi Bộ-trưởng cũng không thiếu gì cách "biện-luận" để tỏ rằng luật ấy phải chước định lại là rất hiệp với thời-nhu.

Cứ như hội Nhân-quyền nghĩ thì hai đạo sắc-lệnh ấy thực là biểu thị một cái chánh-sách thoái-bộ, làm cho tình hình chánh-trị của xứ Đông-dương này thêm khôn nạn bó buộc hơn nhiều, đối với cái chủ-nghĩa "bảo-hộ nhân-quyền" của hội thực là xung đột, nên phải ra sức vận động để yêu-cầu cho Bộ-trưởng phải thu-tiêu. Điều ấy cũng là một sự thường, ta không cần phải quá tán-dương xưng tụng. Còn như quan Bộ-trưởng thì cho rằng sắc lệnh ấy (ngài nói riêng về sắc-lệnh thứ nhất, nhưng đại-đề sắc-lệnh thứ nhì cũng vậy), không những không trở ngại gì cho sự hợp-tác của hai nước Pháp-Nam mà lại cốt để bỏ cứu được một điều "bất-bình-dẳng" trong việc tái phán. Ôi! kiến-giải phân-vấn ta biết thế nào là đen là trắng! Nhưng đó cũng là trong mối thường-tình. Phạm người ta ai lại không có lòng tự-phụ, ai lại không cho việc mình làm là phải mà lại cứ làm! Mình làm một điều mà thiên hạ cho là bậy, đã mấy người tự nhận là bậy mà sửa đổi đi. Quan Bộ-trưởng ký hai đạo sắc-lệnh kia, dù ai chê bai bị bác, dù ai bài xích công kích mặc dầu, đối với ngài thì hẳn ngài phải cho là hay là đúng. Nhưng có một điều ta nên chú-ý là: không có thể bằng vào lời nghị-luận hoặc phê-bình của ai mà đưa theo, ta cứ tự-ý ta mà xét đoán, phải thì ta cho là phải, trái thì ta cho là trái. Hội Nhân-quyền phân-đối, song ta phải xem phân-đối như vậy có thiết yếu lắm không, mà quan Bộ-trưởng tự biện hộ cho mình, ta cũng phải xem

VĂN-VẤN

Thơ xuân
Xuân một ngày xuân một mùa mà
Xuân là non nước gấm thêm hoa,
Xuân ba chục tuổi trời trời đất,
Xuân bốn ngàn năm nước nước nhà,
Xuân từ muôn câu phố cầm tù,
Xuân-tản một áng chất sơn hà,
Xuân-thiên hơn hờ bóng hồng-lạc,
Xuân-chủ trời riêng để đợi ta.
Đ. L. T. C.

Trời nắng
Muốn kể ông xanh hỡi cơ sao,
Mấy lâu chưa được trở mưa đào,
Cỏ hoa ủ mặt ghé nông nưc,
Sông suối òm lòng chịu khát khao,
Chè mất bít nhiều người bán nước,
Đông khô hiếm thấy kẻ đào ao,
Phiền cũng gì giờ truyền tin tức,
Nói dưới nhưn-gian khổ biết bao.

Thạch trận
Đầu bở xây vắn đã mấy hồi,
Môi vung Thạch-trận vừng vàng thời,
Sấp hòng quân sĩ cây chên đúc,
Chinh đội ti hưu đã sứt trời (1)
Núi Bút mây phở từ lỗ-bổ,
Sông Trà sóng vỗ tiếng ngư-lôi,
Thái bình cảnh tượng lần thêm sắc,
Còn đợi gì đây chẳng giếp rồi.
Võ-TAM

(1) Ở Thạch-trận có nhiều hòn đá gọi là hòn hùm, hòn voi, hòn dê, v.v.

Trúc chỉ từ
I
Mở ra hàng sách kiếm đồng xu.
Biết chữ ít nhiều thêm mới khổ,
Thối lên chưa dứt dưng đi tu.
II
Tu ở đời nay sống dưng không?
Kem thua hơn được lớp tướng chung.
Người mà không học là xong kiếp,
Ngồi đến đường sau nóng cả lòng.
III
Nóng lòng thôi biết lính sao đây!
Non nước nghĩ xưa đến nỗi này!
Chưa biết nơi nào vườn cực-lạc,
Cùng nhau tới đó ở cho hay.
X. T. T.

hiện họ thế có gì là thích đáng.
Đur-luận trong nước ta, đối với hai đạo sắc-lệnh ấy thì mấy lâu nay đã rõ ràng, cũng đại khái như ý kiến của hội Nhân-quyền, hẳn đối với đáp-từ của Bộ-trưởng thì sẽ cho là thiên lệch. Về phần ký-giả thì ký-giả đã từng nói đến rồi, bây giờ chỉ xin nhắc qua lại rằng: hình luật của ta xưa nay chưa có đạo sắc-lệnh thứ nhất kia thì cũng vẫn đã thấy người ngôn luận của ta trước khi đạo sắc-lệnh thứ hai ra đời thì đã từng thấy lắm. Vậy thì hội Nhân-quyền dù có phân-đối hay không thì ta cũng không mong gì, mà Bộ-trưởng có thu-tiêu hay để nguyên như cũ thì cũng chẳng may mà cũng chẳng rủi gì cho ta hơn trước vậy.

VĂN-ĐỀ HIỂN-PHÁP

KHẢO VỀ HIỂN-PHÁP HIỆN HÀNH CỦA NƯỚC PHÁP QUYỀN LẬP-PHÁP (Tiếp-theo)
2: Nguyên lão-nghị-viện
Đạo Hiến-chính luật ngày 21 tháng 2 năm 1875 định cách tổ chức Nguyên-lão nghị-viện. Theo luật ấy thì Nguyên-lão nghị-viện có 300 nghị-viên, trong số ấy thì 225 nghị-viên do các quân cử lên, và 75 nghị-viên vinh-viên. Ý-nghĩa đạo luật ấy đặt ra 75 nghị-viên vinh-viên là để giữ ở trong Nguyên-lão nghị-viện một phần tử bảo thủ để cho cách tiến hành được ôn hòa, nhưng đó chẳng qua là một cái phương sách tạm thời, không có thể tồn tại được lâu. Bởi thế nên đạo luật ngày 9 tháng 12 năm 1884 mới bỏ ngạch nghị-viên vinh-viên mà định rằng 300 nguyên-lão nghị-viện phải do các quân và các xứ thuộc-địa cử lên cả.

Nguyên-lão nghị-viện được cử lên trong hạn 9 năm, nhưng cứ 3 năm thì tuyền cử lại để thay một phần ba, nghĩa là bỏ 100 nghị-viên cũ mà cử 100 nghị-viên mới lên thay chẵn.

Khi có nghị-viên nào hoặc chết, hoặc từ chức thì trong hạn ba tháng phải bầu người khác lên thế. Nguyên-lão nghị-viện có thể họp làm Thượng-bình-viện (Haute Cour de Justice) để xét án của Tổng-thống hoặc các Bộ-trưởng bị truy tố, và để xét những án phân-quốc. Khi nào báo cử Tổng-thống, hoặc sửa đổi lại các hiến-chính-luật thì Nguyên-lão nghị-viện cùng với Thủ-dân nghị-viện họp làm Quốc-hội.

Cách tuyền cử. - Tuyền cử Nguyên-lão nghị-viên thì theo hai bậc, nghĩa là chỉ có những người bị dân cử lên (như Thủ-dân nghị-viện, quân-bạt nghị-viên, huyện-hạt nghị-viên), hoặc những người đại biểu của các người bị dân cử (như đại biểu của thị-xã hội-đồng) thì mới được đi đưa phiếu cử Nguyên-lão nghị-viên. Đầu phiếu thì theo cách hợp-sách tuyền cử (scrutin de liste).

Trong sự tuyền cử phải phân biệt hai thứ: một là tuyền cử hay những Nghị-viên mãn khóa, hai là tuyền cử thay người thiếu chẵn. Tuyền cử thay các Nghị-viên mãn khóa thì sắc lệnh Tổng-thống triệu tập tuyền-cử-đoan phải ra trước ngày đầu phiếu 6 tuần lễ. Sắc lệnh ấy định luôn ngày phải chọn đại biểu của thị-xã hội-đồng, nhưng phải để từ ngày chọn ấy đến ngày đầu phiếu cho được ít là một tháng. Ngày đầu phiếu phải định trước ngày mãn khóa của các Nghị-viên phải ra. Tuyền cử để thay Nghị-viên thiếu chẵn thì phải cử người lên thay trong hạn ba tháng. Sắc lệnh triệu tập cũng phải ra trước ngày đầu phiếu 6 tuần lễ và đại biểu các thị-xã hội-đồng cũng phải chọn trước ngày ấy ít ra là một tháng. Nếu trong khoảng sáu tháng trước khi một phần ba các nghị-viên mãn-khóa mà có thiếu chẵn nào thì không phải cử người lên thay, để đến khi mãn-khóa có lên một thế.

Thường thường chọn ngày chủ-nhất để làm ngày đầu phiếu. Các người đầu phiếu họp nhau ở quân-ly (ở xứ thuộc-địa thì họp tại nơi thủ-phủ). Hội-đồng đầu phiếu thì có quan Chánh-thẩm-phần trong

quan hoặc quan phụ-thẩm làm chủ tịch. Hội-đồng chọn trong các người đi đầu phiếu lấy hai người nhiều tuổi nhất và một người ít tuổi nhất để làm hội-viên, lại chọn một người biết chữ để làm thư-ký. Hội-đồng được phân xử những việc tranh tụng xảy ra trong khi tuyền cử.

Lệ bầu cử có thể chia làm ba lần. Buổi sáng từ 8 giờ đến 12 giờ, buổi chiều từ 2 giờ đến 5 giờ, buổi tối từ 7 giờ đến 10 giờ. Báo cử xong, kết quả thế nào ông chủ tịch hội-đồng phải công bố ngay cho công chúng biết.

Hai lần đầu thì được đa số tuyệt đối và số phiếu được phải đủ một phần tư trong số người bỏ phiếu thì mới trúng cử; lần thứ ba được đa số đối địch là đủ. Khi nhiều người được số phiếu bằng nhau thì ai nhiều tuổi là được trúng cử. Nguyên-lão nghị-viên có thể ứng cử tại nhiều khu được. Nhưng một người mà được nhiều khu cử lên thì trong hạn 10 ngày phải chọn lấy một khu, còn các khu khác thì trong hạn một tháng phải cử người khác.

Tư cách người ứng cử. - Muốn ứng cử Nguyên-lão nghị-viện phải có đủ ba tư cách này:

- 1: Có quyền tuyền cử.
- 2: Được 40 tuổi trở lên.
- 3: Đã từng ứng.

Khi hội đồng kiểm sát tại Nguyên-lão nghị-viện kiểm lại mà Nghị-viên nào thiếu một tư-cách ấy thì phải bỏ đi.

Những người đồng dôi hoàng tộc, những lực-bình, thủy-bình, những người thường mãi bị vợ nợ hoặc đã xin tòa án thanh toán tài sản thì không được ứng cử. (các tư cách này đại khái cũng như tư cách không được ứng cử Thủ-dân nghị-viện).

(Còn nữa)
HOA-TRUNG biên dịch

TẠP LOẠI

TIỀN LÀ GÌ?

Tiền là gì? Câu-hỏi ấy, đọc qua tưởng dễ, nhưng xét kỹ mới biết khó. Tôi chắc trong nước ta còn nhiều người chưa biết rõ gốc ngọn vấn-đề "tiền-tệ". Thường thường có người hỏi: "Vì sao giá đồng-bạc Đông-dương khi cao, khi hạ?" "Bạc mà làm bằng giấy thì có giá trị gì?" v. v. Những câu-hỏi ấy dù chừng-mình rằng còn nhiều người chưa biết rõ gốc-ngọn vấn-đề "tiền-tệ". Vậy xin sơ-lược giải ra sau này để độc-giả nhân-làm.

I. - Bởi có gì Xã-hội phải chế-tạo ra tiền?
Một Xã-hội là nhiều người tụ-hợp lại để "giao-dịch" với nhau. Một tập Mọi ở với nhau trong một khoảnh rừng, như trên Kontum, là một xã-hội; mấy mươi triệu người ở với nhau trong một vùng thế-giới, như bên Hoa-kỳ, là một xã-hội.

"Giao-dịch với nhau", nghĩa là "đổi của cho nhau". "Đổi của cho nhau" tức là "đổi vật-dụng cho nhau".

Đời xưa, khi loài-người còn mọi-rợ, vật-dụng còn ít, sự giao-dịch của gần-tiền, thời "giao-dịch với nhau" tức là "đem vật-dụng này đổi vật-dụng kia". Thí-đư: người đi-cày đem lúa đổi lấy thịt của người đi-săn, người thợ-rèn đem sắt đổi lấy vải của người thợ-dệt, v. v. Trong thời-kỳ ấy, "tiền"

chưa có. Hiện nay, các dân-tộc mọi-rợ, như mọi Kontum, vẫn chưa có tiền.

Nhưng về sau, vật-dụng mỗi ngày mỗi thêm nhiều, sự giao-dịch của loài-người mỗi ngày mỗi thêm phiền-phức, thời "đem vật-dụng này đổi lấy vật-dụng kia", như cách đổi nói ở trên, không được tiện. Không được tiện là bởi có này: Thí dụ tôi có con bò; con bò ấy đáng giá 10 cái áo; nhưng tôi cần 3 cái áo thối; nếu tôi đem con bò đổi mười cái áo thối thì không tiện cho tôi; phỏng thế tôi muốn đem con bò đổi lấy 10 cái áo nhưng người thợ may không cần dùng bò, chỉ cần dùng heo, không muốn đổi bò, chỉ muốn đổi heo, mà tôi thời không có heo, như thế cũng không tiện cho tôi. Bởi những sự bất tiện ấy, nên loài người phải tìm một kế hoạch khác để giao-dịch với nhau: kế hoạch ấy là sự chế tạo ra "tiền".

Khi trong xã-hội đã có tiền rồi, thời tôi đem con bò đổi lấy tiền, rồi đem tiền đổi lấy ba cái áo của người thợ may, người thợ may lại đem tiền đổi lấy một con heo. Như thế thì tiện.

Một vật chế tạo ra không dùng, đem đổi lấy vật khác, gọi là hóa vật (merchandise). Thí dụ người thợ rèn đem sắt đổi lấy vải của người thợ dệt. Sắt là "hóa vật thứ nhất", vải là "hóa vật thứ nhì". Trong thời kỳ mọi-rợ, chỉ có hai hàng hóa vật. Đến khi loài người đã có văn minh ít nhiều, thời không làm như thế nữa. Đến khi ấy đem sắt "bán" lấy tiền, rồi đem tiền "mua" vải. Bởi đó, trong sự giao-dịch có thêm một "hóa vật thứ ba": hóa vật ấy là "tiền", thường gọi là "dịch-trung". Vì có tiền nên sinh ra "mua" và "bán".

Nói tóm lại thời tiền chế tạo ra không phải để dùng, không phải để làm một vật dụng; tiền chế tạo ra chỉ để được tiện trong sự giao-dịch. Tiền chẳng qua là một cái "khế-khoản", một cái "bóng" (bon) vậy.
(Còn nữa)
T. D. N.

CHUYỆN VUI

Gái ngoan làm quan cho chồng

Ông Yên-từ làm tướng nước Tề, mỗi khi đi ra có tên xa-ích cầm xe. Một ngày xa-ích đi xe ra, người vợ đứng trong hàng rào, xem thấy chồng mình ngồi trước xe cầm cương ngựa, ra bộ đức ý lắm, thì trong lòng mu lấy làm xấu hổ? Đến lúc xa-ích về mà vợ một hai dỗi dề, xa-ích ngạc nhiên hỏi vì cớ gì?

Mụ vợ nói: "Ông Yên-từ người nhỏ không đầy sáu thước, mà làm tướng nước Tề, danh tiếng vang trong thiên hạ, mà xem ông ta ngồi trên xe có ý dâm-thâm dục dề, không có lý gì là tự đắc; còn anh làm một tên đầy tớ xe cho người ta, mà xem bộ dương dương tự đắc, trong tâm con mắt, không còn thấy ai nữa. Người mà không biết hổ như vậy, không ra người nữa, tôi làm vợ anh mà trông mong gì? nên tôi xin dề." Anh xa-ích nghe vợ nói như thế, động lòng xấu hổ, tự đó trở đi, mọi lượt đi xe, có ý hình thường không làm bộ như trước nữa.

Ông Yên-từ thấy vậy lấy làm lạ, bèn hỏi đầu đuôi. Người xa-ích thuật lại người vợ nói như trên. Ông Yên-từ cho là người có lương tâm, cử ngay cho làm quan. (77)

Người vợ anh xa-ích do thật là ít... Người chồng mình được làm xa...

VIỆC TRONG NƯỚC TRUNG-KỲ HUẾ

Trong tòng Cát-đông, khoảng mấy năm nay về sự bầu chánh tòng...

VIỆC MỘT TRẬN TẠI LĂNG THIỆU-TRỊ

Số là đêm 25 tháng giêng ở Nương làng (làng Thiệu-Trị) bị mất trộm...

THANH-HÓA

Lễ khánh-thành nhà máy điện Nhà máy điện Thanh-hóa do ông Hoàng-vân-Ngọc (điện-khoa kỹ-sư)...

(QUẢNG-HÓA) Lâm phúc ân tiền Hôm trước ký-giá từ Chiềng-Tr...

NGHỆ-AN (THANH-CHƯƠNG)

Vấn đề bầu chánh-tòng Trong tòng Cát-đông, khoảng mấy năm nay về sự bầu chánh tòng...

QUẢNG-TRỊ (VINH-LINH)

Một đêu chính phủ nên chú ý Ngày 11 tháng 2 ta, là ngày đại tượng Cụ Phan-Fáy-Hồ, nguyên...

QUẢNG-NAM (TAM-KỲ)

Quen hiệp đàn bà Mọi rồi đây, có một người đàn bà bị kiến tai phú, thì ấy chỉ có...

không có ai coi nhà. Quan nổi giận truyền đem ngay vào khám. Quan...

BÌNH-ĐỊNH (BÔNG-SƠN)

Một cái áo tơ đáng giá 80\$00 Ở Phủ-Bồng có tên Đới-lệ Cầu là một tay xảo quyết. Năm 1925 đã...

NAM-KỲ SAIGON

Việc cố-dộng truy điếu cụ Lương-vân-Cần Việc mấy người can về việc cố động làm lễ truy-diếu cụ Lương-vân-Cần...

LÂM-VIÊN (ARBRE-BROYÉ)

Nỗi khổ hưởng cảnh lao-dộng sở đồn điền Arbre Broyé Trong mấy ngày nay, thời tiết bất hòa, người làm ăn giải gió, dầm...

com nước cũng không. Người mắc bệnh nặng đã dần, mà kẻ cầm bệnh...

BẮC-KỲ HÀ-NỘI

Al muốn dự Hội chợ ở Java? Hội trường phòng thương-mại Hà-nội có báo cáo rằng Lãnh-sự Pháp ở Indes Néerlandaises...

NAM-KỲ SAIGON

Việc cố-dộng truy điếu cụ Lương-vân-Cần Việc mấy người can về việc cố động làm lễ truy-diếu cụ Lương-vân-Cần...

LÂM-VIÊN (ARBRE-BROYÉ)

Nỗi khổ hưởng cảnh lao-dộng sở đồn điền Arbre Broyé Trong mấy ngày nay, thời tiết bất hòa, người làm ăn giải gió, dầm...

Huỳnh-Thục-Khang Công-Ty GIẤY MỜI ĐẠI-HỘI-DỒNG THƯỜNG NIÊN (1)

Thưa các ngài cố đồng. Chiếu theo Điều-lệ Công ty khoản thứ 29. Chiếu theo quyết-nghị Hội-dồng...

SÁCH MỚI

Bản báo mới nhận được hai cuốn sách « Cay đắng mùi đời » của Tu-dục-thư-xã gửi cho...

HỘI TRUNG-KỲ CÔNG-THƯƠNG LIÊN-HIỆP đã sắp thành lập

Hội T. K. C. T. L. H mục đích để kinh doanh về thực nghiệp và thương mại...

ĐI HÀNOI KHÔNG MẤT TIỀN TÁU

Ngài nào muốn đi Hanoi không mất tiền tầu, thì nên viết thư về Hiệu Trục-Thái-N 59 bis Rue Neyret...

ĐI HÀNOI KHÔNG MẤT TIỀN TÁU

Ngài nào muốn đi Hanoi không mất tiền tầu, thì nên viết thư về Hiệu Trục-Thái-N 59 bis Rue Neyret...

ĐỘC-GIÀ LUẬN-DÀN VĂN ĐỀ NGƯỜI NAM NHẬP TỊCH DÂN PHÁP

Nghe nói: bọn thanh niên nước Tàu đi du học ngoại quốc, có nhiều người quen cả tiếng mẹ đẻ. Những bậc tri thức trong nước đối với...

ĐI HÀNOI KHÔNG MẤT TIỀN TÁU

Ngài nào muốn đi Hanoi không mất tiền tầu, thì nên viết thư về Hiệu Trục-Thái-N 59 bis Rue Neyret...

ĐI HÀNOI KHÔNG MẤT TIỀN TÁU

Ngài nào muốn đi Hanoi không mất tiền tầu, thì nên viết thư về Hiệu Trục-Thái-N 59 bis Rue Neyret...

PHỤC-SINH (XÃ-HỘI TIỂU-THUYẾT)

Dịch-giá: HOA-TRUNG Số 51 CHƯƠNG BỐN SAU (Tiếp theo) Khi nắng nhìn cái cảnh ấy thì nắng tưởng như mình trở lại...

tàng lương, nhưng khi ấy tiếng khách láng chời đã réo réo trong âm, người nhạc-nữ lại phải đánh...

ừ lại phải đến nói với ông Giám-đốc hiên-bình về việc tha tội cho Su-lô-và là người chính-trị...

Chàng đến Bi-tê-bua thì tìm ngay nhà người mẹ là Sa-cai phồn-phần, không bà nguyên là thương thư...

Đề-mịch-tri vẫn mền phu nhân làm. Hồi còn nhỏ chàng thường hay đến chơi với mẹ luôn.

« Châu đại lâm (phu nhân nói tiếng « đại lâm » mấy lần, hình như tìm được tiếng ấy là một lời rờ ràng... »

trong thế giới, một người dân nước Pháp hay thuộc địa Pháp được hưởng cái quyền lợi hoàn toàn, mà ra nước ngoài cũng về vàng nữa. Vay nếu mình được làm dân Pháp...

lại làm ông Lê-Thái-Tô già, ông Quan-vân-Trường già. Nói về quyền lợi. - Ở trong một nhà, thì quyền lợi của nhà tức là quyền lợi của mình, ở trong một làng thì quyền lợi của làng tức là quyền lợi của mình...

trường phụ yếu chuộng, còn phải làm cao lên mặt để thiên hạ nể kiàng. Quốc gia là gì? Xã hội là gì? Thực là mình mình chỉ trong, có ai biết tới. O! tìm lấy một người trong hạn nữ lưu đã giặc ngộ được...

BẢN BÁO KHẢI SỰ Các ngài đã có lòng chiều cố đến bản báo mà mua báo năm hoặc 6 tháng hoặc 3 tháng, bản báo đã gửi báo hơn 6 tháng rồi, vậy xin các ngài gửi bạc để tiếp việc số sách.

tiện việc tham mưu và đốc chiến nên đặt một đoàn tham mưu ở dưới quyền Tổng bộ, do những người giàu cái học thực về quân sự ở trong ba lớp đoàn thứ nhất, thứ hai và thứ ba đứng ra tổ chức...

lô ý không tán thành lời yêu cầu của ông Barthou nhưng ông xin chính-phủ mua các các nghị-viên đang bị giam ra ứng cử.

Tuy vậy, nói cho phải cái biết của họ cũng là cái biết lầm. - Danh giá với quyền lợi đều là sinh mệnh thứ hai của loài người. Người đời chỉ trừ ra một bậc thượng tri, như ông Thích-ca, ông Gia-tô hay một bậc chí ngưu, như hòn đá, như khúc gỗ...

MANDATS CỦA AI?? Saigon Chợt lớn Bản báo nhận được mandat số 376238 ngày 18-11-27 ở Saigon, số 440086 ngày 15-12-27 ở Cholom mỗi cái 1\$50 đều không có tên, vậy phải của ngài nào xin cho bản quán biết, để tiện việc số sách.

Và lại trong xã hội ta (mà các xã hội khác cũng vậy) giải không những chỉ phụ nữ đời giải phóng mà thôi, cho đến chính họ nam - từ cũng phần nhiều bị áp bức thực - phọc cũng phải đương mưu - đồ giải - phóng. Nào « dân - tộc giải - phóng », nào « xã-hội giải-phóng », đều là những vấn-đề hiện thời đang ông đương hết sức đề giải quyết.

VIỆC THẾ GIỚI Á ĐÔNG TAU Tin báo Tàu Tin ngày 5 tháng 3. Việc Nam Bắc giằng hờ. - Ở các nơi đây có tin đồn rằng hai chính phủ Nam Bắc đều có thái độ-biêu để hàn việc giao hòa. Nhưng phái Phụng-thiên hiện vẫn tuyên bố tiến đánh quân quốc dân. Cứ như tin tức ở phủ Bắc-định, quân Phụng-thiên đã lục tục kéo đến mất trấn. Đường-vũ-Đình, Trương-học-Lương hiện đang kiểm duyệt quân Phụng-thiên ở đường Klab-Hán rất gấp.

Tin Văn Nam. - Tướng thường kể trước đã vậy Văn-nam phủ trung khi quân Chính-phủ đi đánh miền đông để đem hành binh. 1) Các quân đội của Đường phải đi hàng và do thuộc quyền Đường - kể Linh chỉ huy. 2) Phải giải cho các châu huyện miền tây những súng đạn an ninh của các huyện ấy.

Chương trình quân bị. - Tiền dự chi trong ngân-sách Thủy-hình là 57-500.000 livres sterling (Liên-Anh) so với số tiền dự định trước thì giảm đi 1.159.000 livres sterling Chương trình quân bị năm 1928 định đóng hai chiếc tuần dương hạm, 1 chiếc tàu mang phi cơ, 8 chiếc diệt-ngư lôi-đánh, 6 chiếc tàu ngầm, 1 chiếc pháo-tàu, 4 chiếc tiêu-pháo (tuýt) và xây dựng một nơi quân cảng cho tàu ngầm đầu.

PHỤ-NỮ DIỄN-ĐÀN II. - Những sự chướng ngại của vấn-đề phụ-nữ Trong bài trước tôi đã nói về lý gì mà vấn đề giải phóng phụ nữ ngày nay rất là thích đáng. Thế thì trong đám chị em ta nào ai là kẻ có lòng cũng nên tình đương bước tới. Nhưng trước hết ta phải nhận biết rằng công việc không phải dễ dàng, mà dù ta có muốn cho đương khó thành để thì ta phải biết cái khó thế nào đã.

TIẾNG DÀN PHỤ-NỮ DIỄN-ĐÀN II. - Những sự chướng ngại của vấn-đề phụ-nữ Trong bài trước tôi đã nói về lý gì mà vấn đề giải phóng phụ nữ ngày nay rất là thích đáng. Thế thì trong đám chị em ta nào ai là kẻ có lòng cũng nên tình đương bước tới. Nhưng trước hết ta phải nhận biết rằng công việc không phải dễ dàng, mà dù ta có muốn cho đương khó thành để thì ta phải biết cái khó thế nào đã.

Tinh thể chiến sự. - Độ cuối tháng Fevrier, Tướng-giới Thạch và Phụng-ngọc-Tướng hội nghị với nhau, có định rằng sẽ cùng nhau đánh quân Phụng-thiên. Theo như cái chương trình đã định, thì quân của Diêm-tích-Sơn, vì mưu đóng giữ ở lại, đã lại tiến về phía Bắc-sơn, sau đó các quân của Phụng-thiên, Phụng-ngọc-Tướng lại đánh quân Tự-cử và Sơn-dông, về phía Bắc-sơn, Tướng-giới-Thạch thì đánh một Sơn-dông.

Việc Nam Bắc giằng hờ. - Ở các nơi đây có tin đồn rằng hai chính phủ Nam Bắc đều có thái độ-biêu để hàn việc giao hòa. Nhưng phái Phụng-thiên hiện vẫn tuyên bố tiến đánh quân quốc dân. Cứ như tin tức ở phủ Bắc-định, quân Phụng-thiên đã lục tục kéo đến mất trấn. Đường-vũ-Đình, Trương-học-Lương hiện đang kiểm duyệt quân Phụng-thiên ở đường Klab-Hán rất gấp.

Tại thủ-dân nghị-viên. - Ông nghị-viên công sản Berthou yêu cầu chính-phủ mua cho các nghị-viên bị giam, song vì chỉ có 113 phiếu khả quyết và 230 phiếu phủ quyết nên không được Ông Daladier.

Việc mua nhà kỹ-sư Đức bị bắt. - Trong các người mà chính phủ Xô-Viết bắt giam thì có vài nhà kỹ sư Đức Chính phủ Reich có yêu cầu giải phóng lập tức song chính phủ Xô viết không chịu.

ĐẠI-QUANG ĐẠI-DƯỢC-PHONG 46, Boulevard TÔNG-BỐC-PHƯƠNG - CHỢ-LỚN - NAM-KÝ Thượng-Hải Huyết-Trung-Biru (số 39) Thuộc-Bồ rất tốt. Hình ảnh người đàn ông và sản phẩm SIROF HAYN. NGỰC NẶNG KHÔNG THỞ ĐƯỢC HEN. GIÁ LÀ 1.80. PHARMACIE MONTÈS - HANOI. NHÀ ĐÔNG HỒ BA CHUÔNG.

